

kassatorer, der selvfølgelig kan nøjes med et ringere Salær, idet de har andre Indtægter end dem, der følger af Inkassationer; da de er fast ansat, har de Indtægt ved Ordning af nye Laan, ved Tvangsauktioner og lignende. Det maa ogsaa erindres, at Statshusmændene ikke betaler Bøder og kun i ganske enkelte særlige Tilfælde Renten Rente. Spørgsmaalet om at lade Amtstuerne rykke, inden der skrives til retslig Inkassation, som det ærede Medlem sagde, skal jeg gerne overveje; dette Spørgsmaal har for øvrigt været overvejet tidligere, og man har ment, der var væsentlige Indvendinger at gøre derimod, men Spørgsmaalet skal blive underkastet en fornyet Overvejelse.

Til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen vil jeg sige, at jeg ønsker ikke at gaa videre ind paa Spørgsmaalet om Venstres, særlig min, Indsats i den finansielle Politik, der blev ført af det radikale Ministerium under Krigen. Jeg tror ikke, vi faar noget Udbytte ud af at fortsætte denne Debat. Det ærede Medlem har leveret en Række Citater, jeg har redegjort for min Opfattelse af Forholdet, og nu vil Offentligheden kunne lægge de Fremstillinger ved Siden af hinanden og sammenstille dem. Jeg for mit Vedkommende frygter ikke Sammenligningen, heller ikke hvis nogen vil gaa det hele Forhold efter i Rigsdagstidende. Jeg er vis paa, at min Fremstilling vil blive fuldstændig bekræftet; jeg har særlig fremhævet, allerede da jeg første Gang havde Ordet, at jeg ikke mente, det var rigtigt at gaa til indirekte Luksusskatter, før Erhvervsituationen havde bedret sig noget, og det samme var Tilfældet med Jernbanetaksterne. Derfor staar denne Tilbageholdenhed i den første Del af Krigsperioden aldeles ikke i Strid med, at jeg senere hen Gang paa Gang opfordrede til at benytte disse Skattekloder, medens de var der. Der er god Sammenhæng i den Politik, som er ført fra vor Side i den Sag, og dette vil klart fremgaa af de givne Fremstillinger. Kun paa et enkelt Punkt skal jeg gøre en korrigerende Bemærkning til det ærede Medlem. Det ærede Medlem berørte Rederibeskatningen, det Emne, som vi saa mange Gange har skiftet Ord om her i Salen. Det ærede Medlem vilde paa ny rejse den Bebrejdelse mod mig, at jeg ikke havde villet være med til en effektiv Beskatning af Rederne. Jeg maa gentage, hvad jeg — jeg ved ikke hvor mange Gange — har fremført i dette Ting: Uenigheden mellem os stod *ikke* paa, om Rederne skulde underkastes en højere eller lavere Beskatning,

men Striden stod om de forskellige *Former* derfor, idet jeg var imod en Bruttobeskatning, men derimod erklærede udtrykkelig paa mit Partis Vegne, at vi var villige til, at gaa med til en Beskatning, som indbragte lige saa mange Penge som anslaaet, men en Beskatning efter Nettoudbyttet.

Heller ikke om de to amerikanske Laan har jeg noget yderligere at tilføje. Til det ærede Medlem Hr. Pürschel vil jeg sige, at der har ikke fundet nogen Erindringsforvanskning Sted for mit Vedkommende med Hensyn til, hvorvidt det var givet, at Dollars vilde være nødvendige til Betaling af Erstatningssummen, thi allerede da Laaneforslaget forelagdes, var en Ting given, nemlig at Betalingen skulde ske i Guld. Det meddelte jeg ogsaa det vedkommende Udvalg; da Erstatningskommissionen ikke havde endt sit Arbejde den Gang, var det naturligvis Forhold, hvorom man maatte udtale sig med en vis Forsigtighed overfor Offentligheden, men overfor Udvalget meddelte jeg — og det var vistnok en offentlig Hemmelighed den Gang —, at Erstatningen vilde blive forlangt i Guld. Ligeledes kunde man allerede da forudse, at vi kun vilde faa en kort Frist til Udbetalingen af Erstatningen. Denne skulde tilfalde Belgien, og de allierede var i høj Grad interesserede i hurtigst muligt at tilføre de belgiske Finanser Pengene.

Til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg skal jeg kun sige: han udtalte, at jeg ikke havde modsagt, at et eneste Vekselererfirma, nemlig Henriques & Co., laa inde med og tilbød 50 Mill. Kr. Jeg har ikke modsagt det, jeg troede ikke, det var nødvendigt. Det var selvfølgelig ikke Tilfældet. Vekselererfirmaet Henriques & Co. laa ikke inde med dette Beløb og tilbød det ikke. Firmaet Henriques forhandlede som forskellige andre om Muligheden af at fremskaffe Laan og omtalte Muligheden af at fremskaffe et vist Beløb, men et definitivt Tilbud har ikke foreligget.

Til det ærede Medlem Hr. Rode skal jeg sige, at han leverede jo en Sammenstilling af Skatteydernes samlede Indtægt i en Aarrække med de efter Statsregnskabet indgaaede Skatter, ikke blot Formueskatter, men samtlige Skatter. Jeg tror nu ikke, en saadan Sammenstilling har saa stor Betydning, som det ærede Medlem vilde tillægge den. Tal er en Genstand, man skal omgaaes med megen Forsigtighed, og denne Maade at udmaale Skattebyrden paa er, tror jeg, i høj Grad angribelig. Den ansatte Indkomst omfatter jo nemlig ikke den store Masse af Skatteindtægter, som ligger under